

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 39

Presidència de l'Honorable Sr. Antoni Pastor i Cabrer

Sessió celebrada dia 4 de maig del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1051/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oferta educativa (I). 570
 - 2) **RGE núm. 1052/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oferta educativa (II). 572
 - 3) **RGE núm. 1053/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats acadèmics (II). 575
 - 4) **RGE núm. 1054/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats acadèmics (I). 578
 - 5) **RGE núm. 1055/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preu de terrenys per a la construcció d'un centre educatiu. 581
 - 6) **RGE núm. 1056/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a associacionisme juvenil. 583
-
-

EL SR. PRESIDENT:

...i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President, Joana Lluïsa Mascaró substitueix Eduard Riudavets.

EL SR. PRESIDENT:

Passam doncs a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en les preguntes RGE núm. 1051, 1052, 1053, 1054, 1055 i 1056/06. Assisteix l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura Sr. Francesc Fiol i Amengual.

1) Pregunta RGE núm. 1051/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oferta educativa (I).

Per formular la primera pregunta RGE núm. 1051/06, relativa a oferta educativa, té la paraula l'Hble. Sr. Andreu Bosch per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller per comparèixer a contestar les preguntes del Grup Parlamentari Socialista. La primera pregunta que formula aquest diputat se refereix a què fa poc temps que ha començat, dies, el procés d'inscripció i d'escolarització, aquí on els pares tenen l'opció per escollir el centre educatiu, almanco els pares que són aquí, els que hi són durant aquest procés inicial i que en teoria és una possibilitat d'elecció de centre.

Cada centre presenta una oferta educativa que no només es concreta amb el projecte educatiu de centre, sinó que existeixen tot un seguit de factors, les condicions materials del centre, la tipologia de l'alumnat, l'extracte social de les famílies moltes vegades. Els suports educatius en què compta, els resultats acadèmics, el seu emplaçament, etcètera. Però en el nostre sistema educatiu hi ha un altre factor que s'inclou i és aquesta doble xarxa que tenim de centres públics per una part i per altra banda els centres privats concertats. Des del Grup Parlamentari Socialista pensam que perquè hi hagi una real llibertat d'elecció de centre, aquests han de tenir unes condicions semblants, similars des del punt de partida amb aquestes condicions que s'ofereixen.

És per açò que li demanam si pensa el Sr. Conseller que els centres públics i concertats estan en igualtat de condicions a l'hora de presentar la seva oferta educativa? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Abans de donar la paraula al conseller, m'agradaria demanar disculpes, perquè el conseller ve acompanyat pel Sr. Sebastià Barceló Serra, cap de gabinet del conseller. Ara sí, té la paraula l'Hble. Conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, evidentment l'oferta educativa és fruit d'una planificació global i des d'aquesta perspectiva de planificació global d'allò que és l'educació, quin contingut té el curs, quin dia comença i quin dia acaba, quines matèries s'han de donar, quins horaris s'han de donar, quins decrets reguladors del curs, com pugui ser per exemple el Decret de mínims, tantes vegades citat en aquesta cambra, i altres normes pròpies del sistema educatiu de les Illes Balears, doten d'una homogeneïtat el sistema educatiu i d'un conjunt d'oferta intercanviable. Intercanviable perquè persegueix, efectivament, l'equitat dels sistema educatiu que és exigible i predicable, tan en allò que pugui ser la xarxa dita pública, com el que pugui ser la xarxa concertada.

Si ens referim a altres elements poden entrar en joc moltes coses, moltíssimes i variables que per a qualcú poden ser molt importants, però per a qualcú altre ho poden ser menys importants perquè ja entra dins el terreny subjectiu d'allò que significa la lliure elecció. I la gent pot tenir en compte qüestions tan importants, en el meu mode de veure, com pugui ser la confessionalitat o no d'un centre, o com pugui ser que un centre estigui a un lloc mediambiental de més qualitat o no, també és una variable. O si el centre està prop del domicili on viu aquella família o no. O si les activitats complementàries que aquell centre pot oferir són interessants per a aquella família o no. I naturalment aquí ja hi ha molta més varietat, perquè és impossible pensar amb un nivell de planificació que fes que tots els centres són mil·limètricament iguals, tenen tots la mateixa oferta, precisament, aquesta seria una distorsió de la realitat.

Jo vull entendre que la pregunta va adreçada a si el conjunt de l'oferta educativa, supòs que és aquest el sentit de la pregunta, sinó ja me corregirà a la rèplica el diputat, és equiparable en termes homogenis de qualitat educativa, de nivell formatiu, horari escolar, amb unes variables que puguin ser acceptables per al conjunt de la societat, fins i tot m'atreviria a dir aquí amb molta prudència, més o menys qualitat, fins i tot podríem parlar d'això. Però dins uns estàndards que tothom accepti com a bons, tothom accepti com a suficients, com a òptims. I aquí se mesclen molts altres valors, és a dir, podem trobar col·legis públics, per dir-ho d'alguna manera, que compleixen molt bé tots els estàndards, diríem que estan a un nivell alt dins aquests estàndards, col·legis concertats que també hi estan, o col·legis públics que no hi estan i col·legis concertats que tampoc hi estan, que estan a un nivell dins aquesta ràtio d'allò que la Inspecció considera acceptable, naturalment hi ha una feina de tutela de la Inspecció de totes aquestes qüestions i que considera suficients i òptims.

Naturalment, des d'aquesta perspectiva he de pensar i cenyint-me a la pregunta, que va referida a si els centres públics i els centres concertats estan en igualtat de condicions a l'hora de presentar la seva oferta educativa. Jo pens que sí, que estan en igualtat de condicions a l'hora de presentar la seva oferta educativa. Naturalment des d'aquest conjunt de l'oferta educativa hi ha moltes variables i aquestes variables són les que els pares, en un sistema de lliure elecció com els que nosaltres pretenem, poden triar. I naturalment existeix, perquè és molt

important dir-ho, un element que nosaltres no podem controlar, ni hem de controlar i que és l'opció que els pares puguin fer. Nosaltres no podem impedir que el primer criteri d'una família sigui la proximitat, no ho podem impedir, està molt bé, és un criteri interessant. Per ventura no és el que jo escolliria, però és un criteri interessant. Però per ventura hi ha una altra família que el que pretén és que hi hagi determinada activitat complementària i li importarà poc haver de recórrer cada dia un tram, o haver de fer qualche combinació, o el que sigui, perquè pretén anar a aquell centre.

Per tant, jo crec que en termes homogenis, en termes globals podríem dir que sí, encara que naturalment si anéssim a observar una radiografia de cada centre, d'allò que pot fer cada centre i de les condicions exactes de cada centre, veuríem que hi ha petites variacions dins un conjunt que jo consider, tan en els centres públics com els centres concertats, siguin confessionals o no confessionals, vostè sap que també n'hi ha bastants que són no confessionals, jo crec que ofereixen unes ràtios de qualitat intercanviables.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula Sr. Diputat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament Sr. Conseller, té raó quan diu que hi ha un seguit d'elements que entren en el terreny subjectiu i altres que són ofertes diferents, lògiques i que naturalment hi han de ser, tal com la proximitat en el domicili, com l'oferta d'activitats extra-escolars, o efectivament la confessionalitat, per exemple són temes que evidentment entren dins aquest camp en què l'administració no té motiu per intervenir-hi i és allò que dona una varietat als centres, que jo consider que també efectivament hi ha de ser.

Açò no obstant, consideram que sí hi ha unes altres variables que s'hi podria aplicar normativa a partir de determinades actuacions, sí que s'hi podria intervenir i és allò que des del nostre punt de vista pensam que fa que, en termes generals, hi ha hagut una desigualtat de punt de partida d'escola pública i escola privada concertada i que fa que açò distorsioni el procés d'elecció de centre. Me referiré a temes coneguts com el percentatge d'immigrants, sabem tots que majoritàriament estan a l'escola pública. Per tant, aquest ja és un factor diferencial, no és un element subjectiu i no és un element en què no s'hi pugui intervenir. Nosaltres consideram que sí, que aquest és un element que s'hi hauria d'intervenir. Els alumnes d'incorporació tardana, ara darrerament deia que més de 8.000 estudiants han arribat a les aules fora de termini i que majoritàriament aquests van a parar a les escoles públiques.

El tema de les infraestructures, sabem que hi ha tot un seguit de centres educatius públics que tenen mancances en infraestructures. Un excés de matrícules i ràtios elevades en els centres públics. El repartiment d'alumnes amb necessitats educatives generals, diguem-ne específiques i diguem-ne també especials. Problemes que hi ha hagut també en relació al manteniment dels centres i que d'alguna manera fa que els centres es sentin en certa manera menystinguts.

Per tant, nosaltres sí que consideram que hi ha tot un seguit de situacions de desigualtat, des del punt de partida, en termes generals a l'escola pública i a l'escola privada concertada, ja sé que hi ha centres d'un excel·lent qualificació, podríem dir en els centres públics, moltes vegades a conseqüència de què el professorat està suplint mancances que pot tenir el propi centre. I per tant, nosaltres consideram que hi hauria tot un seguit de mesures que s'haurien d'abordar per tal de què realment hi hagués una llibertat real d'elecció de centre i que nosaltres consideram que en aquest moment és una llibertat fictícia perquè en molts de centres públics no estan en les mateixes condicions que els centres privats.

Crec que aquests temes no es poden deixar simplement en els mecanismes de mercat perquè ens trobaríem realment que aquells que tenen més recursos econòmics i tenen més accés a la informació, moltes vegades són els més perjudicats. Altres mesures que se podrien dur a terme, com oficines municipals d'escolarització que realment vetllessin perquè aquestes temes i la normativa es complissin. La unificació adequada, jo crec que la unificació en unes zones molt grans fa que es puguin concentrar més alumnes a uns determinats centres. I en definitiva, més recursos als centres que més ho necessiten.

Per tant, jo des del Grup Parlamentari Socialista li he de dir que pensam que no estan en una igualtat de punt de partida i que per tant, des de la Conselleria d'Educació s'hauria d'intervenir a favor dels centres públics per tal de què poguessin partir en igualtat de condicions i fessin realment efectiva la lliure elecció de centre. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, he pres bona nota dels seus plantejaments, però sap que hi ha una discrepància de fons, basada en una distinta concepció naturalment d'allò que és el fet educatiu, emparat en principis constitucionals, no ho repetiré avui aquí, ja ho hem fet massa vegades, però me deixi dir algunes coses en les que no estic d'acord amb el plantejament que vostè fa. (...) justificar l'existència d'una desigualtat entre l'escola pública i la privada.

El número d'alumnes per necessitats educatives específiques per aula ha augmentat en aquesta legislatura, com vostè sap, de 2 a 3. Per tant, ha augmentat l'obligació en els centres concertats de tenir més alumnes, en el cas que vostè citava, provinents de la immigració. I a més, vostès parlen de la immigració com si fos, me sap greu dir-ho, una plaga. És a dir, vostès no volen que els immigrants vagin als centres públics per allò que diu. Els immigrants estan en els mateixos termes de lliure elecció de centre i pot optar en les mateixes condicions, moltes vegades en millors condicions sincerament i amb més punts, que gent que viu aquí. Per tant, des d'aquesta perspectiva té els mateixos drets, altra qüestió és que aquest sigui un tema que els preocupi i vagin al centre que tenen més prop, o que algú els recomana com a més immediat. Però

aquesta és una qüestió que tindrà a veure amb la demanda, no amb l'oferta en tot cas.

Vostè me diu que l'escola pública ha de suportar tots els alumnes d'incorporació tardana que arriben. Els alumnes d'incorporació tardana van allà on hi ha espai, van en principi allà on hi ha lloc. Després tots estam obligats a suportar unes ràtios un poc per damunt d'allò que desitjaríem tots, és veritat, però en principi quan se produeix aquesta incorporació d'aquests alumnes, el criteri de distribució és allà on hi ha espai.

Temes d'infraestructures, jo no me vull fer pesat i és un debat que ja he mantengut amb vostès moltes vegades. Jo consider que el nivell d'infraestructures i la qualitat del manteniment d'aquestes infraestructures és en termes generals òptim. Naturalment, vostè me podrà posar exemples indiscutiblement i jo no li ho negaré, de determinades escoles que necessitaria una millora, una reforma. Naturalment, això és el que hi ha per fer i molt més que hi haurà per fer de cada vegada. Si mantenim aquest ritme de creixement, li he de dir que encara molt més hi haurà per fer, perquè la demanda seguirà creixent d'una forma exponencial. És una pena que el Govern de Madrid això no ho pugui entendre, a pesar de què els ho hem explicat detalladament, mitjançant gràfiques i arguments. Esper que la nova ministra, a la qual he demanat audiència, tenguí major sensibilitat en aquest sentit, en altres en tenia molta la Sra. Sansegundo, però en aquest sentit cap. Que la nova ministra, Sra. Cabrera, ens escolti i compregui que aquí estam suportant un creixement desmesurat de nombre d'alumnes i necessitam finançar infraestructures que realment no tenim.

No me vull allargar més del necessari, perquè després hi ha altres preguntes del seu mateix grup que van en la mateixa línia i per tant, sortiran altres arguments paral·lels a aquest discurs. Però nosaltres pensam el contrari d'allò que vostè diu en el tema de la zonificació. Precisament una de les primeres mesures que jo vaig prendre quan vaig arribar a la conselleria va ser reduir les zones, de 8 a 9 a Palma que és allà on hi ha el principal conflicte de lliure elecció. De 9 zones que hi havia en aquell moment, passarem a 3. Per ventura hauríem d'haver pensat que la llei prohibeix que n'hi hagi només una, per ventura hauríem d'haver baixat a 2 enlloc de 3, perquè això genera llibertat d'elecció. El que no genera llibertat és obligar a una persona que estigui enquadrada dins un territori específic i concret, això sí que no genera elecció. Aquest és un debat que ens podria dur molt enfora i com que veig que molts dels diputats capegen, com dient "no té raó", després tendrem ocasió de seguir-ne parlant.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

2) Pregunta RGE núm. 1052/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oferta educativa (II).

Per formular la pregunta RGE núm. 1052/06, relativa a oferta educativa, té la paraula l'Hble. Sr. Andreu Bosch per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, incidint una mica en el mateix tema i des de la nostra perspectiva, consideram per tal de què els pares puguin elegir lliurement entre escola pública i privada concertada, cal actuar damunt l'escola pública per tal de què tenguin els mateix punt de partida. És a dir, incidim una mica en el mateix tema.

Si se donen les circumstàncies que comentàvem a l'anterior pregunta, el dèficit d'infraestructures, acumulació dels immigrants, nous n'inguts d'incorporació tardana, manca de doblers per al manteniment, d'alguna manera indirectament s'està potenciant l'escola privada, no parlem ja d'algunes propagandes subliminals com publicacions que han sortit en els mitjans de comunicació que si a les escoles concertades treuen més bones notes, d'entre els centres més demandats una gran majoria són centres privats, que hi ha menys expedients disciplinaris en les escoles concertades. És a dir, d'alguna manera nosaltres constatarem des de la nostra perspectiva que hi ha més (...) una línia de potenciació de l'escola privada. I per contra, nosaltres pensam que allò que realment s'ha de fer és potenciar l'escola pública, prestigiar l'oferta educativa dels centres públics, que és una oferta educativa de molta qualitat, però amb unes condicions moltes vegades precàries.

Permeti'm només, encara que sigui de l'anterior pregunta un parell de consideracions ja que el tema és un poc el mateix. El fet de què la reserva de places sigui de 2 a 3 alumnes, el que fa també és que a determinats centres es puguin concentrar un major nombre d'alumnes amb necessitats educatives especials o específiques. Per tant, el repartiment és desigual. En relació a la immigració, a mi me sembla que ha fet un argument fàcil dient que ens preocupa la immigració. I efectivament ens preocupa que es concentri a l'escola pública, no perquè no hi hagin d'anar, sinó per evitar precisament que es converteixin en guetos i que en definitiva, no es produeixi la desitjada integració dels centres immigrants.

Tornaré a la pregunta en el sentit de demanar-li quines mesures pensa adoptar el Sr. Conseller per tal de prestigiar l'oferta educativa dels centres públics? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula el Sr. Conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Aquest és un tema que contràriament a allò que puguin pensar els senyors diputats, me preocupa molt. I me preocupa molt perquè mitjançant una campanya basada en preguntes, interpel·lacions, rodes de premsa, cartes al director, moltes altres estratègies, ben lícites dins la política, no és que ho retregui, però estan aconseguint instal·lar una idea dins l'opinió pública que no se correspon amb la realitat. Jo naturalment he d'aprofitar aquesta ocasió i totes les que tenguí i així ho faré molt insistentment a partir d'ara, en desemascarar aquest plantejament, li he de dir sincerament que a mi me pareix que no és rigorós, no se correspon a la

realitat. I la meua principal obligació és intentar que se vegi la veritat de les coses, almanco la veritat des del prisma que jo la perceb, amb tots els meus respectes cap als plantejaments que puguin fer vostès i vostè en particular.

Jo naturalment no estic d'acord en el plantejament que vostè ha fet i en la introducció prèvia a la pregunta. Per tant, per contestar la pregunta primer he de negar moltes de les coses que vostè ha dit i sobretot, el lema que vostès manegen des de ja fa mesos i que supòs que seguiran manejant aquest any que falta per a les eleccions, de què el Govern de les Illes Balears potencia l'escola privada, en detriment de l'escola pública. Això és fals, això no és veritat. Aquest Govern ha fet un esforç colossal per potenciar l'escola pública, mitjançant inversions extraordinàries, que s'explicaran i avui no és el dia de detallar-les, vostè les coneix i hem tengut ocasió de matisar-les. Amb un increment del nombre de professors dedicats precisament a aquelles atencions específiques, als que més necessitats tenen..., pot posar la cara de sorpresa que vulgui, però jo ja ho he demostrat qualque vegada dins el Parlament i ho tornaré demostrar quan faci falta, el creixement que hi ha hagut durant aquests tres anys de més professionals, professors de suport, professors d'atenció a la diversitat, professors de pedagogia terapèutica, que ajuden i contribueixen que els que tenen més dificultats tinguin més ajudes per poder sortir endavant. Per tant, generar més igualtat i més equitat. Això és un fet i és un fet que demostrarem mitjançant estadístiques, números, és un fet irrefutable. Aquesta és una veritat que no se pot discutir.

Jo som ben conscient de qui elegeix un sistema mixt, per dir-ho de qualque manera, educatiu però que som el patró de l'escola pública, si se pot dir així, d'això en som absolutament conscient i ho tenc absolutament clar i demostra que l'acció del Govern ha anat per aquesta línia d'una forma clara, rotunda i indiscutible. Vostès, d'una forma indirecte, me volen atribuir, perquè a més no ho diuen directament, però ho deixen caure d'una forma sibil·lina, de què jo som el culpable, responsable de què hi hagi centres confessionals que volen obrir una escola, per exemple i com veurem més endavant a una de les preguntes que hi ha avui. Jo no tenc cap interès, ni he mogut cap dit, ni he fet res perquè vengui ningú a crear una escola aquí, li ho puc assegurar. Però perdoni, jo som una persona liberal i si aquí se ve a presentar un nou centre educatiu, sigui del color que sigui, sigui confessional o sigui laic, mentre respongui als mandats constitucionals i compleixi els currículums educatius i les normatives que té la pròpia conselleria, jo no puc dir res, jo he d'acceptar que això sigui així.

Després vostè diu que s'han vessat opinions i dades que pareix que combaten la idea de l'escola pública, com una escola potent, com una escola bona. Algunes coses són inevitablement veritat, per motius molt variats i ara no és el moment d'analitzar-ho. I algunes altres no se'ns poden ni atribuir. Jo he hagut de suportar els darrers mesos tota una crítica exacerbada sobre unes filtracions d'uns resultats de batxillerat i de selectivitat, que no són atribuïbles a la Conselleria d'Educació i que han provocat articles d'opinió, queixes i tal. No són atribuïbles a la Conselleria d'Educació, serà l'altra institució que tenia aquestes dades qui ho ha filtrat, no hem estat nosaltres, perquè sabem que això genera o pot generar un efecte negatiu contra el sector públic.

En aquest sentit vull dir per acabar, que se ve fent un esforç de millora de personal, de més capacitat del personal i més personal dedicat a l'educació pública. Se ve dedicant una política de millors infraestructures en el sector públic i el fet de què s'hagi llançat una ordre per ajudar a l'ampliació d'un sector en el qual hi ha una gran demanda a un moment determinat no és motiu, en el mode de veure, perquè no se pugui defensar, que realment aquest Govern se sent compromès amb l'escola pública i que sent l'escola pública com una cosa pròpia, perquè n'és absolutament titular. Jo algunes vegades des de la incomprensió m'he sentit part d'aquestes 12.000 persones que pagam cada més perquè ensenyin als alumnes de les Illes Balears, altra cosa és que això determinats sectors ho puguin acceptar, o no ho puguin acceptar. Del tema de la incomprensió i de la bel·ligerància un dia farà una conferència, però serà quan no sigui conseller d'Educació. Mentrestant em toca aguantar el ciri durant la processó, en acabar la processó ja en parlarem d'això.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el diputat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, és cert que a l'IBISEC hi ha un bon llistat de centres que té previst dur a terme la conselleria, centres públics, efectivament. Però açò un dia també hem de passar comptes de quins centres es fan, de quins centres estan a un any i tornen estar a l'altre any, també; un dia passarem comptes d'açò. Hi ha una actuació que no li vull negar, però sí que en el seu moment passarem balanç d'aquestes inversions.

Quant a més personal, efectivament, hi ha més personal perquè hi ha més alumnes, i realment seria greu que havent-hi una allau important o un augment del nombre d'alumnes no hi hagués un augment paral·lel al nombre de professors. El que hauríem de discutir no són els nombres absoluts, sinó les ràtios, relació professor-alumne. I concretament en el tema d'alumnes amb necessitats educatives especials i específiques - discapacitats sensorials, motors, psíquics, alumnes amb problemes de conducta, etc.-, a resposta d'una pregunta seva a una demanda d'informació en relació a dos anys, ara no tenc la dada exacta aquí però la ràtio havia disminuït, la ràtio professor-alumne amb necessitats educatives especials, del 2004 al 2005 hi havia una davallada en la ràtio. Per tant no ens hem de fixar en xifres absolutes, ens hem de fixar en aquesta relació.

Prestigiar l'escola pública, evidentment. Hi ha moltes maneres de prestigiar-la; d'entrada evitar el malestar amb el professorat o amb una part del professorat -no vull emprar termes absoluts-, que evidencia que efectivament s'afavoreix l'escola concertada: les subvencions per a infraestructures, afavorir la compra de terrenys, el tema dels immigrants, recurrent una vegada i una altra, i açò crea malestar en el professorat dels centres públics. Per tant d'entrada aquest és un tema que s'hauria d'abordar per tal d'evitar-lo. S'ha de tenir cura del professorat, se l'ha d'escoltar, s'ha de fomentar la participació, s'han de recollir els seus suggeriments, s'han de

pagar els endarreriments en els doblers... S'ha creat malestar en temes com el tema del català, el trilingüisme, les subvencions a privats...; tot açò crea malestar.

S'han de posar mitjans en les infraestructures; en professors de suport que, com li deia, han disminuït; en el repartiment d'alumnes amb el tema de la reserva de plaça, un tema que ja hem discutit altres vegades vostè i jo, però que és una recomanació fins i tot del Defensor del Poble, abordant l'excés de matrícula i la saturació de les aules; l'autonomia dels centres... És a dir, hi hauria un munt d'actuacions que des de la conselleria es podrien fer, que contribuirien a donar prestigi a aquesta escola pública, que ja el té però que està treballant en unes condicions en determinades ocasions difícils i que superen en excés aquestes mancances amb la bona professionalitat. I realment des d'aquesta perspectiva podríem dir que hi ha una igualtat de punts de partida entre escola pública i escola concertada i açò donaria realment llibertat d'elecció de centres, perquè en aquests moments si es parteix de situacions diferents no es pot dir que hi hagi una autèntica llibertat d'elecció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Bé, és un tema complicat perquè, a més, dóna per a molt i dóna per a molt més del que avui aquí parlem i té moltes implicacions molt variades, i jo no pretenc tenir la raó absoluta de res, no ho he pretès mai i no ho pretendré ara, i menys d'un sistema tan complex com és un sistema educatiu d'una comunitat autònoma tan especial per la seva insularitat, per la gran aportació d'alumnes vinguts de fora, pel tema del bilingüisme i per tantes altres qüestions que fan que en aquesta comunitat, en uns anys amb un escenari de modificació normativa tremends, hi hagi hagut molta controvèrsia i moltes dificultats per anar endavant. Per tant jo no tenc l'aspiració ni pretenc que es digui que tot s'ha fet bé ni que tot és perfecte ni que vivim a un món perfecte. No ho pretenc, som ben conscient, em pareix, em sembla que som ben conscient de quines són les dificultats.

Però no coincidesc amb l'anàlisi que fa vostè. Jo estic d'acord que hem de passar comptes, jo som el primer interessat a passar comptes, de com s'ha invertit en els centres i què s'ha reformat en els centres, però ara ja a tres quarts de la legislatura, bé, començarem a preparar el final de la legislatura, els quatre anys, i jo són aquests comptes, que vull fer, els de quatre anys, perquè naturalment és vera que moltes obres es comencen fa dos anys i encara no han acabat, alguns retards que a mi em donen molt de malestar i em generen moltes dificultats i bregues molt fortes amb alguns constructors per exigir-los que es compleixin els terminis que no hi ha manera que es compleixin, i dificultats amb industrials que es retarden a fer les instal·lacions de determinats centres. Idè per suposat aquesta és la meva obligació i és una de les meves feines principals, aconseguir que les infraestructures s'aixequin en els terminis en què ens hem compromès fer-les. I tot això no és

fàcil, tot això va envoltat de moltes dificultats humanes, socials, industrials, empresarials que s'han d'entendre i que s'han de viure al dia a dia, i que potser idè els que estam dins l'administració vivim amb més intensitat i amb més dificultat però que formen part de la realitat de les nostres principals feines cada dia. Per tant jo estic d'acord que vostè em digui que qualche dia haurem de passar comptes, i jo estic ben disposat a passar comptes i a sumar i restar.

Planteja un tema que crec que no és cert, si es té en compte l'increment d'alumnes amb necessitats educatives específiques que han anat arribant, principalment gent de fora i tal, idè que la ràtio d'increment de professors no compensa aquest diferència i que per tant ha davallat respecte d'anys anteriors. Jo no estic en condicions de dir-li que crec que no és així, però crec que no és així, però no estic en condicions de demostrar-ho en aquest moment i en el moment oportú idè ja ho explicaré.

Jo no em sent..., em sent culpable d'algunes coses, segurament, però no d'haver creat un mal clima en el professorat, no d'haver creat un mal clima en el professorat. Ningú no podrà dir que no ha estat escoltat, que no ha estat rebut, que no s'han escoltat les seves reivindicacions, que no s'han atès dins les nostres possibilitats les demandes que han existit. Del que sí em sent és víctima en alguns moments d'un ambient que sí que s'ha creat deliberadament. Jo som bon lector de tots els documents que arriben a la conselleria, de les cartes que s'escriuen a algun centre escolar, del to d'aquestes cartes, de la falta de respecte institucional i personal d'alguna d'aquestes cartes... Jo ho guard, tot això ho guard i qualche dia, fins i tot en privat, li puc explicar coses que li pareixeran increïbles. Tot això existeix i tot això ha succeït. És a dir, a determinats ambients hi ha hagut una activitat molt bel·ligerant, molt bel·ligerant contra l'activitat d'aquesta conselleria, que l'acceptam, com he dit abans, i forma part del que un ha d'acceptar.

És a dir, pot ser que en qualche moment amb alguna decisió haguem creat alguna dificultat, però no crec que sigui ni molt menys, ni molt d'enfora, una corrent que va només en una direcció. Jo sé molt bé com he estat rebut en aquesta conselleria, i sé molt bé encara avui alguna de les consignes que s'estan fent i que s'estan repartint fotocòpies, perquè és massa feina que cada claustre redacti la seva pròpia... Tot això naturalment ho sabem en molts de temes normatius que s'estan fent a la conselleria i en temes no normatius de la conselleria.

No ho sé... Des que parl d'aquest tema la diputada del PSM s'ha posat a fer gestos i no sé si és possible, amb un tràmit especial, que intervingui. Jo la convid, si el president m'autoritza, a intervenir en aquest debat perquè pareix que té alguna cosa a dir.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, li agrairia que continuàs el tema; a més el temps..., tenia 5 minuts i ja ens passam de temps. Per favor...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Té raó. Jo havia notat que parlava més del que em convé.

(Rialles)

Per tant no diré res més sobre aquesta qüestió avui. Un altre dia em despatxaré en el moment oportú sobre tota aquesta qüestió. Acab, Sr. President, i a més apel·lant a la generositat que ha tengut de deixar-me parlar més del que em corresponia li deman fins i tot que em deixi parlar menys del que em correspon, perquè segurament em convé, i discrep, com deia abans, discrep del conjunt del plantejament. Respect el seu punt de vista però discrep del conjunt.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

3) Pregunta RGE núm. 1053/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats acadèmics (II).

Per formular la pregunta RGE núm. 1053/06, relativa a resultats acadèmics, té la paraula l'Hble. Sra. Rosa Maria Alberdi per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Conseller, perquè li critiquem moltes coses en les quals ens sembla que tenim molta raó, a totes, però de totes maneres no li criticarem mai la seva actitud de voler venir sempre a respondre les nostres preguntes.

Les dades que donen lloc a aquesta pregunta provenen de l'informe de resultats acadèmics del curs 2003-2004 que va presentar el director general d'Administració i Inspecció de la seva conselleria el passat mes de febrer. Vostè comentava, responent a la pregunta anterior, a una de les preguntes anteriors, que a vegades no som acurats amb les dades o que s'utilitzen malament les dades, però jo li he de dir que fins i tot algunes vegades hi ha errors, com per exemple en aquesta informació del diari, però per sort nosaltres sempre comprovem amb la informació que vostès ens envien exactament si les dades estan bé i, per tant, tot allò que li diré ens ho ha dit vostè mateix.

El que crida més l'atenció d'aquestes dades són dues coses. Primer, que els centres privats i concertats en tots els nivells educatius tinguin 10 punts més d'alumnes que promocionen, o sigui, vol dir que passen de curs o que es titulen, que els centres públics; parlo a tots els nivells, eh? Però també crida l'atenció que hi hagi una baixada de 4 punts i busques en la mitjana de promoció de primària si comparem el curs 95-96 i el curs 2003-2004; vull dir que hem anat enrere en 4 punts. Dels resultats criden l'atenció aquestes dues coses. Però de la presentació dels resultats a mi encara me'n criden l'atenció dues més. La primera és que un director general d'una conselleria evidencii que l'escola concertada té millors resultats que la pública això no importaria, això no importaria perquè és així, ho diuen els resultats que vostès han fet; podríem discutir si la presentació és l'adequada, però bé, això és així; el que crida l'atenció és que immediatament no expliqui què es pensa fer des de la conselleria per assolir aquest repte i aquesta responsabilitat que és millorar els resultats. I, segon, també crida molt l'atenció

que justifiqui els resultats dient que les causes són el més alt nivell socioeducatiu de les famílies i la millor participació o la més gran participació de les famílies, de la implicació dels pares i de les mares dels centres concertats i privats i, per tant, que digui que no té res a veure amb aquesta diferència de resultats una major concentració de la població amb necessitats educatives especials i específiques a l'escola pública.

Per favor, com es pot dir que en els resultats de l'ensenyament no hi té res a veure el mateix ensenyament?, que és el que va dir el director general. O potser es pot negar que els pitjors resultats tenen a veure amb una major responsabilitat de l'escola pública?, perquè atén unes necessitats educatives més especials, i a nosaltres ens sembla una manca d'equitat que en aquest moment tenen els centres públics en relació amb els concertats.

Tornem a les dades de l'informe que reflecteix aquests mals resultats acadèmics del nostre alumnat per fer menció a dues qüestions. La primera és que la llengua catalana és l'assignatura amb més suspensos a primària, i la matemàtica és l'assignatura amb més suspensos a l'ESO. Està clar que nosaltres tenim un problema, un problema amb les llengües, amb la llengua catalana, l'oficial, la pròpia, la que ens hauria de servir com a cohesionadora i ens dona identitat; i amb la llengua principal de les ciències, la matemàtica. Imagino que amb aquests resultats, que vostè ha de conèixer perfectament, estarà completament d'acord amb mi que, primer, quelcom hem de fer i, segon, que vostè, com a conseller d'Educació, té com a responsabilitat fonamental assegurar la qualitat de l'ensenyament públic, qualitat que solament s'assoleix aconseguint l'equitat per a tot l'alumnat, qualitat que vol dir que tots els alumnes gaudeixin de les mateixes possibilitats de treure bons resultats.

La qualitat, com vostè sap, es mesura de diverses maneres, però una de les principals és aquesta, no?, dient quins són els resultats acadèmics. En aquest sentit el Sr. Schleicher, que és el responsable de l'informe PISA, que avalua els sistemes educatius de OCDE, diu que la principal responsabilitat dels governs en matèria educativa és assegurar, garantir la igualtat de resultats de tot l'alumnat, diu exactament això, i proposa el Sr. Schleicher tres qüestions fonamentals, i posa d'exemple precisament Finlàndia, que és el país que té més bons resultats, i diu que per obtenir bons resultats acadèmics el primer és que l'educació ha de ser un projecte estratègic de tot el Govern, i per tant de tota la societat; el segon és que es doni una atenció personalitzada a l'alumnat, o sigui proporcionar aquells recursos que els permetin arribar independent de la seva situació de partida al mateix lloc d'arribar; i, tercer, diu que el professorat i els col·legis assumeixin la responsabilitat de resoldre els problemes, i que per tant gaudeixin de forta autonomia de gestió i de flexibilitat i dels recursos que els situïn en aquelles condicions que els permetran assolir aquests bons resultats.

Sr. Conseller, vostè sap que no s'ha d'inventar res, que està tot inventat, que sabem que hi ha països que tenen més bons resultats que nosaltres i que ens hi podem mirar. S'han d'aplicar mesures per evitar la discriminació, per augmentar l'equitat entre els centres, però jo també estic disposada, si vol vostè enfocar-ho d'aquesta manera, a escoltar aquestes mesures que imagino que està prenent la conselleria per compensar

aquestes diferències del nivell socioeducatiu de les famílies i augmentar la participació dels pares i de les famílies, i per això li demano quines mesures concretes pensa adoptar la Conselleria d'Educació, o ja ha adoptat la Conselleria d'Educació, per millorar els resultats acadèmics de l'alumnat que estudia als centres finançats amb fons públics.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per contestar té la paraula l'Hble. Conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada. Avisi'm, Sr. President, si m'excedesc del termini, perquè naturalment no estam davant una pregunta, sinó davant d'una ponència, molt interessant, per cert, i jo compartesc moltes de les coses que s'han dit. Això genera un debat molt més complex que simplement dir farem A, farem B, farem C.

Jo vull dir en primer lloc que som perfectament conscient de quina és la situació en què ens trobam. És una situació extraordinàriament complexa i és una situació de la qual tota la societat de les Illes Balears hauria de ser conscients. Jo coincidisc amb el que vostè diu: a altres societats més avançades, segurament, el nivell de conscienciació, no de les autoritats educatives ni dels professors, tan sols, sinó del cos social, respecte del fet educatiu és més elevat, i aquí hi ha una de les claus del tema PISA. Hi ha un gràfic que jo empr molt, que no tenc aquí per desgràcia, que és el gràfic del resultat de PISA creuat amb la inversió en doblers; és molt interessant perquè és molt il·lustratiu del fet que moltes vegades no es tracta de dedicar més doblers ni més recursos -sempre s'han de dedicar més doblers, sempre són insuficients; això no ho podria dir jo i esper que el conseller d'Hisenda no senti o no li transgriguin aquestes opinions-, però moltes vegades és més important que hi hagi estratègies globals i estratègies socials respecte a un tema que no el fet que hi hagi més recursos.

Si vostè agafa aquest quadre comparatiu se sorprendrà de veure que països amb una inversió relativament baixa tenen un alt resultat educatiu, idènticament perquè el nivell de compromís de les administracions, però no només de les administracions, sinó dels que ensenyen, que és molt important, també, l'actitud de l'ensenyant, és a dir, del cos dedicat a l'educació, dels mateixos pares... Vostè ha esmentat un tema molt important: les qüestions socioeconòmiques, que naturalment tenen una relació o poden tenir una relació directa amb el fet educatiu, seria hipòcrita negar-ho; és obvi que un alumne que quan arriba a ca seva l'actitud familiar, perquè hi ha un nivell de formació elevat, és de participar de l'educació del seu fill, preocupar-se de l'educació del seu fill, involucrar-se en l'educació del seu fill, anar al centre a parlar amb el tutor, conèixer quins són els seus professors, avesar-lo a adquirir llibres... Naturalment que això té a veure amb la situació socioeconòmica d'una família que és molt distinta a la d'aquell alumne que quan arriba a ca seva idènticament no té aquestes condicions, té unes condicions de conflicte, de tensió, d'alcoholisme, de violència, bé, moltes que ens podríem anar imaginant i que es produeixen a la vida real, no? És a dir, que hi ha extrems,

desgraciadament la societat és així i la vida és així, uns tenen més fortuna i altres tenen més dificultat per sortir endavant, això no ho canviarà el conseller d'Educació, per desgràcia, ja m'agradaria a mi ser capaç de poder resoldre aquestes situacions socials que desborden el fet educatiu d'una forma molt notable.

Jo crec que hem de ser capaços, i jo la convid a participar en el futur d'aquesta discussió, d'elaborar estratègies que impliquin tothom un poc. El fons de la pregunta és què farem. Jo li puc explicar tot el que farem i totes les estratègies que hi ha, i com tornarem ser avaluats per PISA l'any 2006, i com farem una avaluació a final de primària i una de secundària, i com farem avaluació de competències lingüístiques a centres on efectivament és un dels dèficits que tenim i hem de millorar, naturalment, amb aquestes qüestions instrumentals; com participarem en altres ítems que determina el Banc Europeu i el Projecte (...) i l'avaluació del coneixement de matemàtiques, que també realment som fluixos, si es pot dir d'aquesta manera. Totes aquestes estratègies s'han de fer i es faran, i tenen un fil conductor que és, naturalment, millorar i diagnosticar on hem de corregir aquestes situacions.

I és vera que possiblement els resultats ens donaran que hi ha zones amb més dificultat i zones amb no tanta dificultat i amb més o menys bons resultats. Jo no crec que això signifiqui falta d'equitat seria que una persona que arriba aquí, nouvinguda, a cercar feina, idènticament no tengués assistència sanitària gratuïta, o no tengués dret a l'educació i l'hagués de pagar perquè és una persona que arriba, que mai no ha tributat, mai no ha pagat impostos a Espanya, és un estranger i tal i no tengués aquestes drets. Això seria inequitat, però jo crec que en aquestes moments estam garantint un nivell d'equitat i de suficiència raonable, raonable.

A mi les estratègies que vostè comenta dels estratèges de l'informe PISA em pareixen correctes. El problema no és que a mi a nivell teòric això em pareixi correcte, és que arribar a aquestes situacions no és ni fàcil, ni immediat, ni una cosa que es pugui pronosticar que pugui passar l'any que ve. Són qüestions molt més globals i són qüestions que exigeixen un compromís social molt més ampli. Tenc aquí tota una llarga llista, però estic segur que el president em dirà que s'acaba el temps, de qüestions que es fan des de l'IAQSE, des del Servei d'ensenyament de català, des del Servei de noves tecnologies, que totes plegades -i no les llegiré ara- tenen l'objectiu de millorar les condicions tècniques, d'infraestructura i de qualitat del conjunt del sistema. Per tant hi ha una estratègia global per intentar millorar.

Però naturalment jo estic d'acord amb vostè que això exigeix un compromís més ampli que desborda el món educatiu i que implica que la mateixa societat consideri que aquesta és una prioritat, realment, i jo crec que això en part és vera, en part és vera però no és tota la veritat, és una part de la veritat, només. Realment s'ha d'intentar que això millori.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula l'Hble. Diputada per un temps màxim de 5 minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. A vegades tinc la sensació que no aconseguixo enfocar bé això de les preguntes; sempre m'ha semblat que les comissions ens donen l'oportunitat de discutir els vertaders problemes i que aquesta és la intenció, discutir els vertaders problemes. M'agrada que estigui d'acord que allò que li estem plantejant són els vertaders problemes.

Vostè ens diu: "Nosaltres hem fet moltes coses". Sr. Conseller, vostè ja ho ha dit molt bé, vostè ha dit: "Jo sóc el patró de l'escola pública"; m'ha agradat molt, això, perquè jo li vinc dient fa moltes vegades, això. Per tant tot el que faci per l'escola pública li està dintre del sou, ni li ho criticarem..., al revés, li ho aplaudirem, li direm que ens sembla estupend. El problema és quan ens sembla que no es fa suficient per l'escola pública. Vostè diu que les situacions desborden el marc educatiu, i joestic d'acord, perquè és que, l'educació, no la podem veure com solament el que es fa als centres educatius. Precisament per això tant el senyor responsable de l'informe PISA com nosaltres mateixos sempre li fem propostes i sempre li diem que del que ens queixem fonamentalment és que el Govern en el qual vostè participa no faci de l'educació un punt estratègic.

L'any passat vàrem discutir molt de diners. Aquest any hi tornarem, a discutir de diners, i d'infraestructures, i d'inversions i tot això, ho farem un altre cop, i aquest any el que venim discutint és que ens sembla que..., vostè diu que no és una manca d'equitat el que passa; sí, és una manca d'equitat en el sentit que les escoles públiques parteixen, com molt bé li ha dit el Sr. Bosch, d'una situació de partida desigual, però també arriben a desiguals resultats, i jo el que li pregunto és: vostè diu "tenim un llistat de coses que estem fent"; jo li dic: conseller, hi ha d'haver coses globals que vostè em pugui dir, que el seu director general, quan surti dient una informació que vostè diu que no té cap intenció que posi per sobre l'escola concertada de l'escola pública, ha de sortir immediatament i dir: "Nosaltres, com que som els patrons de l'escola pública, enfront d'això, que la situa pitjor, la prestigiarem d'aquesta manera, d'aquesta, d'aquesta i d'aquesta".

El Sr. Schleicher ho diu molt clar: la prioritat absoluta del Govern ha de ser assegurar mitjançant un pla estratègic global que impliqui totes les conselleries, assegurar l'adequada..., els iguals resultats de tots els alumnes sigui quina sigui la seva situació de partida. Aquesta és la responsabilitat, o sigui, nosaltres evidentment no podem evitar que els alumnes vinguin en situacions desiguals, és clar que no, el que podem fer és donar tots els recursos possibles perquè sigui el sistema educatiu el que faci que arribin al lloc a què puguin arribar tots, que és, per descomptat, aprovar, passar de curs i graduar-se.

Nosaltres en aquest sentit li venim fent i li continuarem fent propostes concretes. Nosaltres li hem fet propostes concretes perquè aquesta qüestió de l'educació sigui un objectiu estratègic des del Govern. Hem parlat de diners, hem parlat de com s'han de fer interrelacions amb els altres departaments i hem fet propostes concretes d'implicació del conjunt de la comunitat educativa, propostes concretes, per exemple, que li vàrem fer a l'última ocasió i que no ens en va acceptar cap, cap ni una. Li hem fet propostes concretes perquè es faci atenció

personalitzada a l'alumnat, la segona cosa. Propostes concretes perquè es facin estudis seriosos, que es facin plans de diversificació curricular i de reforç i, per descomptat, li hem fet propostes concretes per donar autonomia i flexibilitat als centres.

Nosaltres, Sr. Conseller, deia vostè que estam donant una visió que vostès promocionen la concertada, que aquesta conselleria promociona la concertada en lloc de promocionar la pública. És molt difícil demostrar que això no és així perquè realment això és així, i nosaltres li continuarem donant tots els arguments, que en tenim molts perquè vostè ens dona molts de motius, per continuar dient que la seva principal responsabilitat és assegurar una educació de qualitat als centres concertats i als centres públics, però especialment als centres públics, que són la nostra responsabilitat.

Serà un mal patró mentre no prioritzi allò que és nostre, mentre no fem tot el possible perquè els resultats acadèmics de l'escola pública igual iguals que els de la concertada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que el Govern sí fa de l'educació una qüestió important i una qüestió estratègica, i moltíssimes són les accions, molt especialment al voltant del tot el tema de noves tecnologies, que podria explicar aquí amb xifres i detalls però no crec que sigui en aquests moments necessari, perquè a més és conegut i hi ha estadístiques sobre això, i vostè ha centrat el debat sobre la qüestió dels resultats i la discrepància dels resultats entre el sector concertat i el sector públic, i per tant jo no vull sortir ara d'aquest tema. Està bé, vostè planteja la pregunta, és vostè qui fa les preguntes i situa la pregunta en aquest territori.

A mi no m'importa parlar en aquest territori, però..., i m'agradaria, crec que seria allò just poder pensar que els resultats són intercanviables, no estic en contra d'aquesta idea, em pareix una idea, bé, raonable, que la compartesc. I per descomptat no tenc cap interès, li ho puc assegurar, que els resultats de l'escola concertada siguin millors que els resultats de la pública. Això és una idea absurda, és a dir, jo no tenc el més mínim interès que sigui així. A mi em deixa perplex, em sorprèn la idea que tenen vostès de la política que feim perquè, clar, jo no sé com poden pensar que tenc el més mínim interès -ho he dit abans, però és que val la pena repetir-ho- que augmenti el nivell d'escoles concertades. Altra cosa és que jo li digui que som un liberal i quanta més oferta hi ha millor, però només des de la perspectiva que permet a la gent triar, no des d'una altra perspectiva. Jo no pretenc altra cosa, jo no pretenc altra cosa.

A mi em pareix molt bé..., jo ahir era a la comunitat de Madrid, que naturalment té unes magnituds que no són comparables a la nostra situació, però m'explicaven que hi ha una escola jueva, i que hi ha una escola alemanya, i que no sé

què, i que l'amplíssima varietat és una cosa -el Sr. Bosch ho ha dit fa una estona, també- és una cosa que no és negativa.

Jo no som el promotor de l'escola... Jo crec que a vegades amagam el cap davall l'ala tots, inclòs jo; el que ens hauríem de demanar és per què creix l'escola concertada, això és el que ens hauríem de demanar. Ara, és molt fàcil dir que la conselleria fa polítiques a favor de l'escola concertada, doncs miri, ara, a més vostès aquest tema l'han tractat, millor dit, l'han maltractat, dins el Parlament no fa moltes setmanes, volen venir dues escoles confessionals a Balears, li puc assegurar, però de totes totes que no venguin perquè jo els he anat a cercar, li puc assegurar, ni que els hagi donat, com llavors es veurà, cap facilitat, no tenc el més mínim interès. El que passa és que això és una bona resposta perquè no vulguem investigar i saber quina és la realitat. Sí, bé, doncs per ventura ens ho hauríem de demanar.

Escolti, i no només els que estam en el sector públic, si jo estàs en el sector concertat també m'ho demanaria i molt preocupat; si fos una titularitat confessional me preocuparia molt que els meus competidors dins el món concertat pretenen venir aquí perquè pensen que me prendran els clients, me preocuparia això, me preocuparia molt. I a mi, com a escola pública, me pot preocupar, però no des de la perspectiva que jo ho estigui promocionant, jo no estic promocionant això. Com més oferta hi hagi millor, i si el mercat no genera l'atenció a aquesta demanda, aquesta demanda no existirà.

Qui es va inventar la concertació i va posar en marxa, a més, guard, per al moment processal oportú de l'època de Felipe González en el Govern de Madrid amb el Ministeri d'Educació no transferit, suficient informació acreditativa de quines coses s'han concertat i de com s'han concertat perquè el dia que n'haguem de parlar en parlem d'aquestes qüestions. Tenim la realitat que tenim i això de vegades ens du a no voler veure (...), bé, no sé si era Sant Pau que deia que *la verdad os hará libres*, jo crec que cercar la veritat és una bona cosa i en política boníssima.

Per tant, jo també el convit, bé, no els puc convidar que no disparin contra el Govern perquè és la seva principal obligació, i ho fan molt bé i està molt bé, però que també dediquem una part del temps a investigar les causes, no governamentals, que no tot és *piove porco governo*, cert, i avui més que mai, però el problema serà la culpa de què plou, però si volem tenir vertaderes solucions i vertaderes respostes, no totes les culpes són a l'àmbit del Govern i no totes les culpes són a l'àmbit de l'administració, hauríem d'obrir una gran reflexió per saber la veritat de tot això.

Jo acab, Sr. President, perquè amb la seva mirada he vist clarament que el temps acabava o fins i tot se sobrepassava, per tant, en fi, no ens posam d'acord, però almenys veig que en algunes coses coincidim i amb grans estratègies estic segur que es poden fer acords que jo sempre perseguiré.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

4) Pregunta RGE núm. 1054/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats acadèmics (I).

Per formular la pregunta RGE núm. 1054, relativa a resultats acadèmics, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Aina Rado, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, aquesta pregunta té molt a veure amb l'anterior perquè ens interessen quines variables són les que s'han utilitzat per a aquest estudi que presenta el director general. I creim que de vegades deim que els números són innocents, són neutrals, i de vegades no ho són, sobretot quan surten informacions com aquesta en els mitjans de comunicació que parlen que els alumnes de centres privats o concertats aproven més que la xarxa pública.

Per tant, ens agradaria que ens comentàs, de qualque manera ho ha fet, almanco en una part, quines són les variables que s'han emprat per arribar a aquesta conclusió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per contestar, té la paraula el conseller per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la font utilitzada per conèixer els resultats acadèmics és l'annex dels resultats acadèmics que elaboren els centres, a partir del resultat de l'avaluació interna. És el resum que els centres elaboren a partir de les qualificacions que consten a les actes d'avaluació de cadascuna de les etapes i modalitats educatives. També es pot constatar a partir de l'estudi realitzat per l'Institut d'Avaluació i Qualificació del Sistema Educatiu sobre l'avaluació de l'educació secundària obligatòria, que el percentatge de resultats és millor en els centres privats a les àrees de ciències de la natura, ciències socials, llengua castellana, llengua catalana i matemàtiques, no en els altres, però sí en aquests.

Igualment, i a la mateixa publicació, es fa una síntesi sobre la incidència de factors contextuais (...) educatius i es conclou que hi ha una correlació directa entre l'obtenció dels millors resultats i el context sociofamiliar. Això és una realitat de la qual hem parlat ja fa una estona, que obeeix a un problema al final social i de rerafons social, totes les persones, he dit qualque vegada en el Parlament, totes les persones són iguals però només en el moment que neixen; vivim a una societat -no ho vaig dir jo, no record qui ho va dir, però no ho vaig dir jo-, però és descriptiu d'una realitat material de com és la vida. Naturalment, l'objecte de l'educació és disminuir, un dels principals objectes de l'educació és disminuir aquestes distàncies, per tant l'esforç que ha de fer l'Estat, en aquest cas l'administració autonòmica, és disminuir aquestes distàncies, això és obvi.

I jo crec que, en termes generals i en termes estructurals, aquest esforç es fa; estam parlant de coses molt afinades, és a dir, si anàssim ara al detall estam parlant de coses molt afinades, per tant, estam parlant de si la divulgació d'aquesta informació com la que he citat abans, que per a mi és més problemàtica encara, la de la selectivitat, perquè suposa passar o no passar un sedàs per adquirir uns estudis superiors, que me preocupa molt més, perquè ha estat motiu d'una filtració no atribuïble a la conselleria, perquè m'havia negat en rodó específicament a donar aquesta informació almenys a un mitjà de comunicació que l'estava reclamant tots els dies, i m'havia negat completament a donar aquesta informació, i la vaig veure publicada pocs dies després, molt bé; que feia referència al percentatge públic i concertat d'alumnes capaços de passar la selectivitat i poder accedir a la Universitat; encara molt més greu, perquè és un tall el qual efectivament delimita poder adquirir uns estudis de caràcter superior o no, molt bé.

En aquest cas estam amb coses matisables, que varien any a any, a més, que no són indicadors absoluts i sobre els quals podem treballar. Jo crec que comptam amb la documentació suficient per poder treballar i per poder corregir i aquí hi ha un compromís no només de la conselleria, és molt fàcil demanar, com es demanava abans, que ens estratègies, bé, la primera estratègia, no ho sé, jo no som, no pertany al món educatiu, però si jo tengués qualque responsabilitat a un centre públic on veïes que els resultats són dolents, sentiria com a una primera responsabilitat posar en marxa estratègies i polítiques dins el centre, amb l'autonomia del centre que tenc, sense dedicar-hi més doblers, perquè moltes vegades no és un problema de doblers, els incentius no són sempre econòmics, no ho oblidem, posar estratègies per a l'any que ve tenir millors resultats, aquesta és la primera passa que hauríem de donar. Jo estic segur que aquesta passa es dona, a més, també ho vull, estic segur que aquesta passa es dona.

Llavors, que els fets es divulguin, que les dades es divulguin i es coneguin a mi no me pareix malament, me poden parèixer malament les conclusions que en treim i com de vegades els mitjans de comunicació presenten les coses, aquesta i moltes altres, però això fuig de molt enfora de les meves responsabilitats. Nosaltres moltes vegades simplement presentam una informació, donam a conèixer una informació i llavors, doncs naturalment el món de la comunicació té els seus propis cànons de com ha d'informar i de com ha de contar les coses i nosaltres, doncs, perdem un poquet el control d'aquesta informació.

A mi me pareix que amb això responc la pregunta, que és les variables que demanava vostè, els criteris que han informat i per què s'ha arribat a aquesta conclusió i, a més, aquesta documentació està a la seva total disposició, com és natural.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula la diputada, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Conseller, jo ja comprenc que els resultats són els que són, no tenim perquè

amagar-los, a més és bo conèixer-los i no voler tancar els ulls, com vostè deia abans, amagar el cap, però sí que trobam que la conclusió que fa, almanco el seu director general, les paraules que comenta el seu director general, almanco haurien de ser matisades, perquè aquesta informació que surt aquí vostè deia abans que té la impressió que hi ha una campanya, una mica pareixia que deia, de persecució o de coses que surten per part de l'oposició, vostè ha donat a entendre que nosaltres deim que vostè no es preocupa de la pública i tal; bé, jo li diria que nosaltres tenim la impressió de vegades una mica contrària, no? Que des de la conselleria surten determinades informacions, aquesta és una d'elles, que trobam que hauria de ser almanco molt més matisada; temes com poden ser la violència en els centres públics o poden ser, per exemple, el tema, que ja se n'ha parlat, d'una manera d'afavorir la concertada, per exemple, amb els 3 milions per a noves aules concertada. A nosaltres de vegades ens pareix que és que la conselleria va una miqueta escorada precisament cap a l'altre costat.

També li dèiem abans, davant aquesta informació que diu o que treu la conclusió que és a causa de la situació socioeconòmica de les famílies, quines són les mesures que vostè prendria, que prendrà l'administració, que és, també s'ha comentat aquí, patró únic i exclusiu de l'escola pública per fer que això no sigui així. Vostè ha dit moltes vegades, el que s'ha de fer és que l'escola pública sigui més demandada, perquè és més demandada la concertada, vostè ho ha dit, bé, jo crec que amb aquestes informacions, amb aquestes conclusions, poc favor fa a l'escola pública i crec sincerament que això no afavorirà precisament que l'escola pública, que és la que, en principi, ha de superar això que vostè deia de què no tothom és igual, efectivament, i l'escola pública és un dels elements importants per evitar aquestes desigualtats, vostès, l'administració en aquests moments, haurien de ser els primers interessats en posar mitjans, no grans plans, de vegades, vostè mateix ho ha dit, que de vegades no fan falta molts doblers, molts recursos. De fet, i vostè ho sap, hi ha professorat que en aquests mateixos dies, sense cap tipus d'ajuda de l'administració, fa permanències especials per ajudar determinat alumnat amb dificultats, perquè pugui superar amb bones condicions, igual que fan els altres alumnes.

Per tant, ja li dic, sense cap tipus d'ajuda de l'administració, per això jo li deia, i era el fons de la pregunta, que creim que informacions com aquestes s'han de donar matisades, ja que això no afavoreix, sinó tot el contrari, l'escola pública.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí, gràcies. La reflexió que vostè fa me pareix molt suggerent i estic disposat, en part, a fer-la meva. Jo ja li he dit la meva opinió sobre perquè no donàvem la informació del resultat de la selectivitat. És una qüestió similar, i jo puc acceptar que per ventura el tema no s'ha presentat amb els

matisos adequats, no ho sé, no vull desautoritzar un director tan brillant com el Sr. Jaume Joan, que jo crec que du molt bé el departament i fa una feina excel·lent per molts motius, per tant no voldria fer específicament una desautorització perquè no és el cas, i moltes vegades el tema, insisteix en això perquè ho he dit abans, no és el que dius sinó com es percep el que dius i com llavors queda reflectit damunt els mitjans de comunicació, i me cregui que amb la llarga història que duc damunt les esquenes de responsabilitats polítiques tenc moltes prevencions respecte de com s'expliquen les coses, i estic segur que també vostè.

Per tant, hem de ser sempre prudents en com ha sortit damunt els diaris una cosa. Miri, els fets són els que són i això és l'important i l'important és que siguem capaços de reflexionar damunt els fets; jo puc acceptar que a un moment determinat una qüestió no es presenta bé o no s'explica bé, jo som el primer que s'equivoca deu vegades cada matí, per tant no m'importa dir que en el nostre departament doncs per ventura qualche tema no es presenta bé, però no puc acceptar que s'atribueixi a una acció intencionada, que és el que vostès no diuen exactament però venen a dir en realitat, una acció intencionada per debilitar l'escola pública a favor de l'escola concertada, això no li puc acceptar perquè no és ver, i perquè l'actitud que hi ha dins el departament, encara que vostès en això no hi estan d'acord i ho veig, no és d'afavorir, potenciar, vostè mateixa acaba de dir els 3 milions que s'han de donar a l'escola concertada, bé, doncs és 1 milió. Vostè dirà no té cap importància; no, clar que no té cap importància, però així s'escriu la història, és a dir, com a màxim 1 milió, a més, no és 1 milió, és com a màxim 1 milió, però el problema és que les coses, sense cap mala intenció, però les donam un format que llavors no es correspon amb la realitat.

I naturalment nosaltres tenim molt fonamentat perquè feim això, perquè ho feim per una sèrie de principis en els quals creiem, que són opinables, discutibles, que no són la veritat absoluta, són una veritat en la qual nosaltres creim, operativa a un moment determinat, que és el tema de la lliure elecció, el tema d'atendre la demanda allà on existeix, i totes aquestes qüestions que naturalment són opinables, jo no vull tenir la veritat absoluta, però vull que els plantejaments que nosaltres feim, basats en una legitimitat social, crec, crec que responem a aquesta legitimitat social, de la manera que quan impulsam el trilingüisme creim que obeïm a una legitimitat social que donen suport a aquests plantejaments i a aquestes idees, doncs ho feim amb tota honestat. Però, a mi no me molesta perquè no és la paraula adequada, però me sap greu, crec que és més adequat dir-ho així, ser presentat com el "destroyer" de l'escola pública, perquè d'això s'acaba fent acudits i s'acaba fent arquetips que, bé, que dins el món de la política s'han d'acceptar i no passa res, però que són profundament falsos, són profundament falsos, perquè no obeeixen a la realitat.

Nosaltres, ningú no podrà demostrar mai, en el que es demostren les coses de ver, encara que vostè ha dit que els números no són innocents; és ver que els números no són innocents, però se solen ajustar a la realitat, i amb números demostrarem quina és la realitat de les coses, com l'hem venguda demostrant aquests darrers temps i com la demostrarem durant aquest any que queda de legislatura.

Per tant, jo lament l'existència, Sr. President, i acab, d'un judici d'intencions que està dins aquesta cambra i que s'està instal·lant a l'opinió pública i a qualche mitjà de comunicació en concret, mitjançant cartes, mitjançant articles, mitjançant opinions, que he de rebutjar perquè consider que és fals, consider que no s'ajusta a la realitat, ho dic amb tota la simpatia, com és natural, amb tot el respecte, però amb tota la convicció que nosaltres no som aquí per destruir l'escola pública ni per acabar amb l'escola pública, ni perquè l'escola pública sigui un sobreexidor allà on van els que no poden anar a cap altra banda. El contrari, nosaltres pretenem prestigiar l'escola pública, pretenem que tenguim la qualitat necessària perquè obeeixi a la finalitat per la qual ha estat constituïda, per escurçar aquests desavantatges que tots comprem que existeixen, perquè formen part de la societat, i des d'aquesta perspectiva, Sra. Diputada, doncs seguirem fent feina i seguirem dedicant doncs els millors esforços i les millors intencions, no sé si amb el millor encert, però li puc assegurar que amb la millor intenció i amb les millors ganes de fer coses bé cada matí.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Abans de continuar m'agradaria fer una advertència meva a la comissió i els demanaria, els pregaria que se cenyissin, de la manera més estricta possible als continguts de les preguntes que fan i que no convertissin les preguntes en interpel·lacions, intentant aplicar el reglament d'una manera també flexible però el més estricta possible perquè una pregunta dona per a molt, però bé, demanaria que no fos així.

Moltes gràcies.

5) Pregunta RGE núm. 1055/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preu de terrenys per a la construcció d'un centre educatiu.

Passam a la pregunta número 5, i per formular-la, la pregunta RGE núm. 1055/06, relativa a preu de terrenys per a la construcció d'un centre educatiu, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President, intentaré hacerle caso, soy la última que queda en esta sesión de preguntas, intentaré ceñirme a las preguntas.

Pero, para hacerle una introducción en esta pregunta, sí que quiero comentarle al conseller que a lo largo de esta tarde se ha debatido mucho sobre escuela concertada, privada y pública y lo que sí es un hecho evidente, que no se puede esconder, es que en estos tres años de legislatura que está el Partido Popular gobernando en esta comunidad, la solicitud de apertura de establecimientos escolares, sobre todo de determinados sectores muy relacionados con órdenes religiosas, como pueden ser el Opus Dei o Los Legionarios de Cristo, pues se están sucediendo y es un hecho evidente. Y hay algunas polémicas, todas ellas surgidas, además precisamente por la construcción

de estos centros, o bien por el tema de los terrenos o en el caso en que nos ocupa ahora esta pregunta es precisamente por la venta de unos terrenos en el parque tecnológico del Parc Bit.

A mí me gustaría, tengo aquí los estatutos del Parque Balear de Innovación Tecnológica, Parc Bit, y recordar cuáles son los objetivos de este parque; dentro de esos objetivos se pretende la implantación de un conjunto de empresas seleccionadas que desarrollen actividades de investigación, alta tecnología y servicios avanzados, dice: “El logro de los fines y objetivos del parque requiere la cuidadosa selección de las empresas que han de instalarse en el mismo, la realización por éstas de actividades compatibles con la finalidad de dicho parque y el mantenimiento de tales exigencias”.

Y luego, dentro del artículo 6 de estos estatutos, la finalidad del parque, dice: “Tal como señala la Ley 2/1993, el Parc Bit se construye para crear un entorno adecuado para promover la innovación tecnológica en todas las Illes Balears, favorecer la implantación de profesionales cualificados y potenciar la creación y actuación de empresas de alto valor añadido”. Sinceramente, y le tengo que decir que cuando salió la noticia de que se había vendido un solar para la construcción de dos centros educativos privados en Parc Bit nos llamó la atención, porque precisamente, si uno lee los estatutos, no entiende cómo es posible que se pueda destinar a la venta de estos terrenos a centros educativos.

El conseller de Innovación decía que eran unos terrenos para uso docente, pero claro, la filosofía del mismo parque son uso docente para lo que es la propia creación de lo que es la enseñanza en temas de innovación o de nuevas tecnologías. Pero curiosamente no solamente se venden estos terrenos para la construcción de un colegio, sino que, además, se venden a un precio mucho más inferior a lo que se solicita para cualquier otra empresa que desee instalarse en el mismo. Estamos hablando de que la operación ha permitido a esta fundación poder comprar los terrenos a 25 euros por metro cuadrado, cuando lo que se solicita a las empresas es un precio de 300 euros por metro cuadrado.

Por lo tanto, tiene que entender que dentro de esta operación pues llama la atención los dos aspectos: primero, que se permita que se puedan instalar dos centros educativos en esta parque tecnológico y que encima se permita que la venta de estos solares sea tan beneficiosa para esta fundación que va a ser la responsable de llevar a cabo estos centros. Sobre todo, además, si tenemos en cuenta, usted ha dicho que se tienen que respetar siempre los principios de igualdad y de que haya un determinado, digamos, comportamiento en la enseñanza; yo le tengo que recordar que estos centros, independientemente de que ellos entiendan que su filosofía es sobre todo la religión católica, lo que sí predicán es precisamente algo que va en contra de lo que ley de la mujer, que se va a debatir en estas islas, pretende, y es precisamente que no se lleve a cabo la segregación de hombres y mujeres. Y estos centros son de los que apoyan este principio que, para nosotros, es algo totalmente erróneo, equivocado y que no se debería consentir en una sociedad que se supone del siglo XXI, donde las diferencias no tienen que existir y menos entre los sexos.

Por lo tanto, Sr. Conseller, y ciñéndome a la pregunta, me gustaría conocer su opinión sobre esta situación, porque además hay un tema que también hemos debatido siempre, la necesidad de infraestructuras educativas. Si a eso le añadimos que se hubiera podido conseguir ese mismo precio para que se pudiera construir un colegio público, seguramente hubiera sido una operación también ventajosa para la conselleria, en este caso para el instituto, para el IBISEC, porque podría permitir la construcción de dos centros escolares en el Parc Bit, con la necesidad que den los mismos a un precio de al menos conseguir un terreno en muy buenas condiciones. Me gustaría conocer su opinión al respecto. Bueno, regalados, pero bueno, por lo menos de alguna manera, o haber llegado a una permuta con el Parc Bit para conseguir que estos terrenos se pudieran haber dotado para infraestructuras públicas.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Mire, los números no son inocentes, se ha dicho esta tarde aquí, y las palabras tampoco. Yo veo con curiosidad cómo se emplea para definir a este centro la palabra “segregación”, que su acción es segregacionismo, que segregacionismo, en su principal acepción, si no etimológica sí desde luego de contenido, no es poner a los niños en un sitio y a las personas en otro, sino un movimiento político y social que propone, y de hecho, actúa en la sumisión de unas personas respecto a otras. Por lo tanto el segregacionismo es fundamentalmente un movimiento social de los Estados Unidos, de los blancos respecto a los negros. Lo digo porque las palabras tampoco son inocentes en este caso. Yo la invito a que emplee la palabra “separación”, que es mucho más adecuada a lo que se está discutiendo aquí, es decir, poner en un sitio los alumnos y en otro las alumnas, que es una cuestión en la que yo no voy a entrar, pero desde luego de la que voy a decir que si no está prohibido por las leyes, y no lo está que yo sepa, por la reciente Ley de educación que se ha aprobado, pues será que no es ilegal y que por lo tanto a mi no me corresponde decir nada. Pero sí esta advertencia sobre el uso del lenguaje, que es siempre un medio de ..., que, en fin, que es siempre susceptible de ser interpretado.

Respecto a la cuestión concreta que usted plantea de la compra de este solar, yo no voy a decir lo contrario de lo que dijo el consejero de Hacienda e Innovación en la respuesta que les dio en el pleno de la cámara. Le puedo leer la respuesta, pero tal vez sea innecesario, usted tendrá, como tengo yo, copia del boletín, del libro de sesiones, y sí que quiero subrayar dos o tres, varias cosas.

Primero, que me imagino, doy por hecho que fue así, que esta acción, la de subastar un terreno, la hizo el Parc Bit con respecto a la legalidad y con los informes técnico-jurídicos de sus asesores en el momento de proceder a la subasta, pública

subasta, por cierto, de este solar, que, si era tan apetecible sorprende que sólo se presentara un candidato, en primer lugar.

En segundo lugar, mi absoluto convencimiento de que todo este procedimiento sea adecuado a las leyes, no porque quien acude y es adjudicatario sea el Opus Dei, sino porque quien ha ejecutado este proceso ha sido el Gobierno balear o una empresa instrumental del Gobierno balear de la que yo estoy seguro que se ha de predicar la presunción de legalidad y de actuación de acuerdo a Derecho. Por lo tanto, yo tengo la convicción absoluta, mientras no demuestre lo contrario, de que este es un proceso ajustadísimo a la legalidad, por lo tanto, correcto.

Hay una explicación en la propia respuesta del consejero de cómo se repercute el precio en este tipo de solares, que no voy yo a reproducir, y que hace explicable en el contexto además de que es preciso el coste de la urbanización, que no está hecha en esta zona, en fin, todos los detalles que justifican, a mi modo de ver, suficientemente, los términos en que se produjo la subasta.

A partir de aquí yo no tengo nada más que decir sobre esta cuestión, sino subrayar que estoy absolutamente convencido de que este proceso es un proceso legal, transparente, como suelen ser las subastas públicas, por cierto, y que respecto al cual he oído mucho ruido, pero no he visto que nadie pusiera sobre la mesa un argumento definitivo de que se ha hecho algo incorrecto. Entonces, esa es mi respuesta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula la diputada, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Sr. Conseller, segregación también es sinónimo de separación y uno de los movimientos segregacionistas, precisamente, lo que hacía era separar, por lo tanto son sinónimos, separaba en este caso a razas, y se puede utilizar perfectamente.

Usted ha dicho algo que me ha llamado la atención, ha dicho en cuanto al tema de la separación de los niños y niñas en clases diferentes, dice: "si lo permite la ley no se por qué se tiene que prohibir". Hay determinadas acciones que son permitidas por la ley, pero que no son recomendables. Yo creo que en un principio básico de la educación es precisamente eso, evitar las diferenciase entre los alumnos y las alumnas. Por lo tanto, yo entiendo que esté..., durante toda esta tarde ha dicho y ha comentado que su filosofía política es liberal y que para usted digamos que todos estos aspectos ni le llaman la atención, pero tampoco digamos los va a contradecir. Es verdad que a veces hay que hacer un poco de caso, sobretudo de los docentes, de aquellos que saben más de lo que podemos saber usted y yo, muchísimo más y que recomiendan que no se lleven a cabo estas prácticas.

En cuanto al tema de que todo el proceso se ha hecho dentro de la legalidad, yo no lo he cuestionado en ningún momento, porque entiendo que para esto habría que tener unas pruebas que yo desde luego las desconozco, por eso le pedía su

opinión. Pero tiene que reconocer que sigue llamando la atención el hecho de que se haya llevado a cabo todo este proceso, sobretudo la venta de unos terrenos que su uso docente no implica exactamente lo que es la construcción de colegios, sino sobretudo lo que es crear una zona en donde la enseñanza estuviera dirigida a las nuevas tecnologías. Yo supongo que al presentarse al concurso única y exclusivamente esta fundación pues se le vendió a ellos, pero la filosofía del parque que se la he leído y que es así, es decir, el uso y las actuaciones de las nuevas tecnologías permitieran de alguna manera que tuvieran digamos otra finalidad que el que pueda llevarse a cabo la construcción de dos colegios.

Está claro y lo he dicho antes, durante estos tres años, seguramente veremos algún otro colegio más que vendrá y se instalará dentro de lo que es nuestra comunidad, sobretudo colegios privados. No se puede prohibir, nadie está diciendo que se prohíba, mientras cumpla con los requisitos. Lo que sí que debemos intentar entre todos es evitar que el incremento de plazas privadas en la educación pueda repercutir en que acabemos teniendo dentro de nuestra sociedad ciudadanos de primera y ciudadanos de segunda.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica per tancar aquesta pregunta té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Me deja perplejo que usted crea que los alumnos que van a un colegio del Opus Dei son de primera y los demás son de segunda, esto es lo que creo que acaba de decir. Le digo que verdaderamente me deja perplejo y sorprendido, no lo puedo creer!

En fin, ¿vendrán otros colegios? Yo no sé si vendrán otros colegios. Pero le voy a decir una cosa, el otro día leí en un periódico que alguien decía, una autoridad del Consell de Mallorca, "pese a que se ha dado un interés general para construir un centro en un lugar concreto, si al final este interés general lo ha comprado una determinada orden religiosa no lo podrán construir". Esto se ha publicado el otro día y yo quiero decir que estoy en contra, estoy en contra porque a mi me parece que en puridad de derechos esto es..., en fin muy discutible esta opinión que se dio, yo desde luego la discutiría mucho.

Además, dice: "usted es liberal y quiere que haya mucha oferta". Sí, yo cuanta más oferta mejor, pero no me haga decirle a usted cuántos colegios concertados del Opus Dei hay en Madrid en la época de Felipe González y con el ministerio no transferido a las comunidades y gobernado por el Partido Socialista. Es que ustedes donde han gobernado y cuando han gobernado no han hecho una cosa distinta a esta. Yo les alabo el gusto, pero no porque se el Opus Dei, como si es la institución libre de enseñanza, a mi me es igual. Yo lo que quiero es que la gente pueda elegir, esa es la cuestión. Pero ya

le daré un día la lista de colegios, la tengo por supuesto, del Opus Dei concertados en el territorio de Madrid cuando el ministerio era quien tenía la potestad de hacer conciertos. Y no pasa nada, las cosas son como son y son lo que son.

Pero y volviendo al tema de la pregunta, tengo que decirle que usted pretende que yo sepa algo que no sé. Yo no estoy en Bitel e ignoro por qué se llegó a la conclusión de que se podía sacar a la venta este solar y por qué podía adjudicarse a un colegio, en vez de a un instituto dedicado a la tecnología. Yo todo esto no se lo puedo decir. No estoy en Bitel, ni tengo información, la podía haber pedido, pero no la he pedido, para explicarle esto que me plantea. Yo sólo he dicho que estoy seguro de que todo esto se ha hecho correctamente y se ha hecho de acuerdo con la lógica y con algún argumento basado en el sentido común y no con el ánimo de emplear una norma para saltarse otra. Esto es lo que yo digo. La manera en que se desarrolló la reunión de Bitel, donde se decidió hacer esta operación, sacar esto a subasta, no se lo puedo decir porque no estoy... Sólo puedo decir que yo pienso que la argumentación que se ha manejado sobre esta cuestión es suficiente, clara, opinable si se quiere, no digo que no, pero que no encierra ningún..., a mi modo de ver sinceramente, más allá.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

6) Pregunta RGE núm. 1056/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a associacionisme juvenil.

Per formular la pregunta RGE núm. 1056/06, relativa a associacionisme juvenil, té la paraula l'Hble. Sra. Patricia Abascal per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, el 14 de febrero de este año se constituyó en Ibiza una asociación de estudiantes que curiosamente, la verdad es que es la primera vez que yo he podido comprobar y ver que una delegada de Educación está presente en la constitución de esa asociación, cuando se supone que son, o deben ser todas, apolíticas. Y en la que en un primer momento, justo unos pocos días después, 3 días exactamente, se llevaba a cabo en Ibiza una manifestación sobre todo el tema de las carreteras que se están construyendo en Ibiza.

Pues bien, esa asociación que nace, como he dicho yo, en un principio diciendo que es totalmente apolítica, luego se demostró que no, que la mayoría de los miembros de la misma formaban parte de las Nuevas Generaciones del Partido Popular y que habían dejado su carnet hacía 2 o 3 días, precisamente para decir que eran apolíticos, pero que estaban relacionados con el Partido Popular, es así Sr. Conseller. Los datos fueron comprobados por..., el Partido Popular dijo que estaban afiliadas a Nuevas Generaciones. Cosa que yo, desde luego no critico, en absoluto. O sea, cada uno es libre de afiliarse donde quiera afiliarse. Lo que a mi me parece raro y extraño es que se constituya esa asociación, que se diga que es apolítica, además lo comentaron varias veces y que luego se

intente engañar de cuál es la procedencia, cosa que a mi ya le digo, me parece muy lícito, porque cada uno tiene que tener sus convicciones políticas.

Pues bien, esta asociación que se crea justo con todo lo que he comentado, el movimiento de las carreteras, de las autopistas en Ibiza y además a los pocos días de una polémica que hubo precisamente porque se habló de manipulación cuando hubo una concentración delante del consell y unos estudiantes estuvieron en esa concentración y desde entonces surgió todo el tema de un informe por todo lo que había sucedido, en donde se llegó a hablar de que si habían manipulado a los estudiantes para ir allí por parte de los profesores y todo y que luego al final el informe resultó que no había sido así, que no había pasado absolutamente nada.

Bueno, pues toda esta polémica que durante el mes de febrero sucedió en Ibiza, nace esta asociación en la que curiosamente cuando se le pregunta si irán a la manifestación, ellos dicen: "no, porque no queremos que la educación sea un campo en el que siembran ideologías políticas y radicalismos". Esto indicaron. Es decir, se veía claramente que no tenían ninguna intención de llevar a cabo una opinión política al respecto de lo que estaba sucediendo.

Ante esta situación Sr. Conseller y teniendo en cuenta que, supongo, partiremos del mismo principio de que las asociaciones estudiantiles tienen que ser pues eso, buscar la mejor educación, le preguntamos ¿si está de acuerdo el conseller con la creación de asociaciones estudiantiles que estén vinculadas a partidos políticos?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per contestar té la paraula el conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Esto exige una larga reflexión. Es verdad que en un mundo tan poco politizado como es el mundo educativo de Ibiza, en donde no se hace política en las aulas, ni en los patios, ni en los pasillos, ni en las paredes, ni en los tabloneros de anuncios, choca que haya que organizar una persecución contra un grupo de supuestos disidentes del orden establecido.

Yo tengo que decirle que el asociacionismo estudiantil está más que legalizado, legalizado incluso por la reciente LOE, nada menos. En fin, no sólo legalizado, sino que las administraciones educativas favorecerán el ejercicio del derecho a asociación de los alumnos. Es decir, que deberemos no sólo permitir sino impulsar. Y después existe todo un real decreto que regula cómo deben ser las asociaciones de estudiantes. Naturalmente yo no creo que una asociación de estudiantes deba depender de ningún partido político y no creo que esta asociación de estudiantes dependa de ningún partido político. Como no creo que durante el anterior Gobierno no fuera sino por casualidad que miles de niños ibicencos fabricaban avioncillos de papel y se los mandaban al ministro

Álvarez Cascos para recordarles las dificultades que había en el transporte aéreo. Y me sorprende que esto ahora no suceda por cierto cuando las dificultades son las mismas, pero ya no está el Sr. Álvarez Cascos en el Gobierno de Madrid.

Podemos movernos si queremos en el terreno de la hipocresía, todos lo sabemos hacer, espero que suficientemente bien. Pero yo la invito..., en este tema hemos sido, yo por lo menos que es de quien puedo hablar, de una prudencia extraordinaria y exquisita, con cosas que se han dicho y han hecho en las escuelas en Ibiza estos últimos meses. Lo último de lo último, por citar una ilegalidad bien manifiesta que tuve que denunciar en la misma isla de Ibiza, que desde los centros se mandara un aviso a los padres que fueran a recoger a los niños a la hora en que empezaba la huelga, vulnerando todas las normas habidas y por haber.

Yo la invito, yo he tenido la prudencia de no hacer de esto *causus belli*, no hablemos de la política en las aulas y menos en Ibiza, porque yo esa batalla no la debo dar, pero algunos yo creo que la merecen, porque naturalmente es absolutamente ilegal decir a los padres que a las 12 tienen que ir a recoger los niños con el sello de la conselleria. Es una ilegalidad flagrante y es una vulneración de la propia Ley de huelga. No hemos hecho nada. Y le puedo decir más, en el tema que usted ha citado por cierto, de las manifestaciones ante el consell insular, cargadas de violencia por cierto, como pude comprobar en algún momento..., sí, sí. ¿o estaban cargadas de violencia? A mi me insultaron.

En fin, vamos a dejar este tema, pero les invito, a usted muy particularmente, a no dar esta batalla porque creo que...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Agrairia un poc de silenci per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

...fundamentalmente mala, no para ustedes, ni para nosotros, es mala para el sistema educativo. Esto es lo que le puedo decir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la diputada per un temps màxim de 5 minuts.

LA SRA ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, está claro que ustedes tienen dos varas de medir, porque durante todo este tiempo y efectivamente la educación siempre ha estado politizada, siempre, además es necesario, entre otras cosas..., yo a veces he podido discutir con jóvenes de hoy en día y es precisamente que habían perdido digamos esa actividad estudiantil que les hacía ser reivindicativos y conseguir muchísimas cosas. Esto que se está produciendo ahora es beneficioso para todos, para todos y para la democracia más que para nadie. Tienen edad

para empezar a cuestionar muchísimos temas, tienen edad para opinar y por supuesto tienen edad para poder decirlo públicamente.

Por lo tanto, cuando yo le planteo digamos esta situación, es precisamente Sr. Conseller porque ustedes critican algo que se está haciendo y que lleva muchos años haciéndose y resulta que luego montan algo paralelo, es así, intentando además no decirlo. A mi me parece bien que esta asociación se haya fundado, me parece bien que si ellos tienen unos principios que trabajen por esos principios. Ni mucho menos voy a criticar la asociación, lo que critico es que se diga que no está politizada, que se diga que no se va a participar por estos motivos, me parece normal que ellos no estén de acuerdo, si no están de acuerdo con una manifestación que se iba a producir en ese momento. Pero que lo digan, no estamos de acuerdo con esta manifestación, pero no porque es un tema que no es educativo, sino porque entendemos..., los motivos que fueran, me da igual.

Y desde luego me llama la atención que la delegada de Educación estuviera presente cuando se constituye una asociación estudiantil, cosa que no sucede en ningún otro sitio. Hay otras asociaciones estudiantiles constituidas en estos institutos Sr. Conseller y nunca un delegado de Educación ha estado presente en esa constitución. Entre otras cosas se debe permitir a los estudiantes que ellos mismos avancen y que no tengan tutela de absolutamente nadie, ni nada.

Por lo tanto, lo que esto demuestra Sr. Conseller, y por esto mi ironía en todo el tema de esta pregunta es que ustedes tienen esa doble actitud, esa doble personalidad, por un lado critican y hablan de que todo lo que se haya podido producir en Ibiza y por supuesto que la educación se ha politizado y más con un tema que es tan importante para lo que es una isla, su territorio y es lógico que haya afectado a todos y a todas. Yo le puedo decir que hoy en día hay niños de 5 y 6 años que en determinadas situaciones dicen "¿qué está pasando en esta isla?", cuando ven lo que está sucediendo, los túneles y los puentes que se están construyendo, sucede y es lógico porque los padres se lo transmiten a los hijos y es normal. Usted haría lo mismo, y seguramente habrá hijos que digan, muy bien por las carreteras que se están haciendo en Ibiza. Eso es lógico...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, per favor li pregaria que se cenyessin a la pregunta que no té res a veure amb tots aquests temes.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Es que está todo relacionado Sr. Presidente.

Voy a terminar ya porque es un tema que efectivamente yo no quiero polemizar, pero es que ustedes se han polemizado y de vez en cuando es necesario que uno pueda tomar una cucharada de su propia medicina. En estos casos Sr. Conseller, es verdad, se ha intentado manipular y se ha intentado decir que se manipulaba a los estudiantes, cuando ellos han querido de cualquier manera expresar su opinión y todo lo que haya podido suceder en relación a lo que usted ha comentado con el tema de la huelga, si usted considera que se ha hecho mal, es su obligación tomar las medidas que considere oportunas. Yo no

le voy a decir, no haga nada. Si usted considera que se ha hecho mal, es su obligación como responsable máximo de la educación en esta isla. Así de claro se lo digo.

Por lo tanto, usted que pide que no hagamos en este sentido demagogia, lo mismo les pido a ustedes. Es decir, si la educación en un momento determinado tiene que estar presente por lo que sea, que esté presente y que tengan la libertad para poder decir por uno y por otro, todo lo que consideren oportuno, para esto vivimos en una democracia en donde se reconoce ese derecho y más a nivel estudiantil.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per tancar el debat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Le tengo que decir Sra. Diputada, que efectivamente existe libertad, por lo tanto, existe libertad para constituir una asociación de estudiantes, aunque a usted no le guste. Claro, a usted le sorprende que la delegada de Educación estuviera en el acto de la constitución de esta asociación. A mi me parece un gesto amable y que aplaudo, de esta y de cualquier otra, si es que es invitada. Yo estoy seguro que la delegada de Educación en Ibiza seguro que considera, creo que acertadamente, que entre sus funciones está la de si es invitada a la constitución de una asociación de estudiantes, pues asistir.

Ustedes esto lo han querido presentar como una cosa dirigida, donde la delegada de Educación en Ibiza, vestida de jefa provincial del Movimiento iba a adiestrar y a dar lecciones de lo que tenían que hacer sus alumnos. Esa es la cucharada de medicina que ustedes se tienen que beber, porque lo que han estado ustedes haciendo con la delegada de Educación en Ibiza durante estos últimos 3 años es algo que merece una monografía y que hoy el Presidente no me dejaría explicar, estoy seguro.

Pero he de decir que todo lo que ha tenido que aguantar y padecer la ha fortalecido y ha hecho de ella una política de primera fila, una persona brillante, una persona muy capaz y que a mi modo de ver está desarrollando con gran éxito y brillantez su cometido. Ha tenido que soportar insultos, impertinencias y muchas otras cosas. Yo creo que esto ha servido porque de todo esto se aprende y se adquiere templanza y fortaleza de ánimo, que no le falta. Además tiene, no todo mi apoyo, sino todo el apoyo del Consejo de Gobierno de las Baleares en pleno.

Por lo tanto, se equivocan cuando pintan a alguien con unas características personales tan agradables como una persona que va allí a dar instrucciones y consignas de lo que tiene que pasar. Las consignas usted y yo sabemos muy bien dónde han estado, quién las ha dicho, en qué momento y con qué finalidad. Pero no lo podemos decir.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, agrair la presència del conseller i del cap de gabinet.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
